

ตอนที่ ๔ เล่ม ๖๘ ราชกิจจานุเบกษา ๑๕ มกราคม ๒๔๕๕

พระราชบัญญัติ

การสร้างทางหลวงแผ่นดิน

พ.ศ. ๒๔๕๕

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๕ มกราคม พ.ศ. ๒๔๕๕

เป็นปีที่ ๗ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มี

พระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรจัดสร้างทางหลวงแผ่นดินเพิ่มเติมขึ้น
เพื่อส่งเสริมความเจริญของประเทศ

ตอนที่ ๔ เล่ม ๖๕ ราชกิจจานุเบกษา ๑๕ มกราคม ๒๔๙๕

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้
โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัติ^{๔๕}นี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติ
การสร้างทางหลวงแผ่นดิน พ.ศ. ๒๔๙๕”

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัติ^{๔๕}นี้ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม
พุทธศักราช ๒๔๙๕ เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัติ^{๔๕}นี้

“สร้าง” หมายความว่า การจัดทำทางหลวงแผ่นดินขึ้น
ใหม่ หรือการบูรณะทางหลวงแผ่นดินที่มีอยู่แล้วให้ดีขึ้น และ
ให้หมายความตลอดถึงการสำรวจแนวทาง การสำรวจ การ
ทดลองหรือการค้นคว้าวัสดุสำหรับก่อสร้าง

“ทางหลวงแผ่นดิน” หมายความว่า ทางหรือถนนซึ่ง
จัดไว้เพื่อประโยชน์การจราจรสาธารณะทางบก นอกจากทางรถไฟ
และให้หมายความรวมถึงสะพาน ท่อ หรือรางระบายน้ำ อุโมงค์
ร่องน้ำ กำแพงกันดิน เขื่อน รั้วเขต หลักระยะป้ายจราจร
เรือสำหรับขนส่งรถข้ามฟาก ท่าเรือสำหรับขนส่งรถ และ
อาคารหรือสิ่งอื่นอันเป็นอุปกรณ์ของงานทาง บรรดาที่ได้จัด

ตอนที่ ๔ เล่ม ๖๕ ราชกิจจานุเบกษา ๑๕ มกราคม ๒๔๕๕

ไว้ในขอบเขตที่ดินทางหลวงแผ่นดิน และเพื่อประโยชน์แก่
ทางหลวงแผ่นดินนั้นด้วย

มาตรา ๔ ให้มีเงินทุนสำรองขึ้นเรียกว่า “เงินทุนสำรอง
สำหรับสร้างทางหลวงแผ่นดิน”

มาตรา ๕ ให้กระทรวงคมนาคมจัดสร้างทางหลวงแผ่นดิน
ภายในความหมายแห่งมาตรา ๓ ทางหลวงแผ่นดินที่จะจัดทำ
ขึ้นใหม่จะได้ประกาศแนวทางขึ้นไว้โดยพระราชกฤษฎีกาเป็น
รายปี

มาตรา ๖ ภายในเวลาสี่ปี นับตั้งแต่วันใช้พระราชบัญญัติ
นี้ ให้จ่ายเงินไม่เกิน ๑,๑๓๔,๕๐๐,๐๐๐ บาท จาก “เงินทุน
สำรองสำหรับสร้างทางหลวงแผ่นดิน” ให้แก่กระทรวงคมนาคม
ตามที่ได้กำหนดไว้ในพระราชกฤษฎีกา เพื่อจัดสร้างทางหลวง
แผ่นดิน ตามความในมาตรา ๕

มาตรา ๗ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง และ
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม มีหน้าที่รักษาการตามพระราช
บัญญัติ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ป. พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี